



International Science Group

ISG-KONF.COM

VI

**INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"METHODICAL AND PRACTICAL METHODS OF
CREATING INVENTIONS"**

Sofia, Bulgaria

October 24 - 27, 2023

ISBN 979-8-89145-192-6

DOI 10.46299/ISG.2023.2.6

METHODICAL AND PRACTICAL METHODS OF CREATING INVENTIONS

Proceedings of the VI International Scientific and Practical Conference

Sofia, Bulgaria
October 24 – 27, 2023

25.	Буковська І.Ю. ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ДИСЦИПЛІН АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ПРОГРАМІСТІВ ЗАДЛЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧКІВ У СТУДЕНТІВ ЗВО ТЕХНІЧНОГО ПРОФІЛЮ	121
26.	Ваврик В.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ТВОРЧО-КРЕАТИВНОГО РОЗВИТКУ ШКОЛЯРІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	125
27.	Гречуха Я.В. РОЗВИТОК МОТИВАЦІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАННЯ ЧИТАННЮ	132
28.	Каюн В.О., Харченко Т.О., Ющенко Ю.П., Абизова Л.В., Липій Є.А. ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТКОЇ МОЛОДІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО ЦИКЛУ	135
29.	Кобіна І.А. ВИХОВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	140
30.	Люлюк А.Р. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ СПРИЙНЯТТЯ МУЗИКИ	143
31.	Мамотенко А.В., Петрова О.О. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МОДЕЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМ ДЛЯ 6 КЛАСІВ НУШ З ПРИРОДНИЧОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ	146
32.	Мосієнко В.О., Шахіна І.Ю. ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	151
33.	Сидоренко Н.І., Шеховцова А.П. ВИКОРИСТАННЯ УКРАЇНОЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ НА УРОКАХ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	160

ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТКОЇ МОЛОДІ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНОГО ЦИКЛУ

Каюн Вікторія Олександрівна,

кандидат історичних наук, старший викладач кафедри філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету

Харченко Тетяна Олексіївна,

кандидат історичних наук, старший викладач кафедри філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету

Ющенко Юлія Петрівна,

кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету

Абизова Лариса Віталіївна,

кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету

Липій Євгенія Анатоліївна,

кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри філософії та суспільних наук Полтавського державного медичного університету

В умовах майже десятилітньої розгорнутої військової агресії рфії проти України, викривлення історії з боку ворога, руйнування міст, сіл та пам'яток національної спадщини, геноцид українського народу, набуває іншої особливо-важливої актуальності національно-патріотичне виховання студентської молоді.

Відповідно до Стратегії національно-патріотичного виховання зазначається, що актуальність зумовлюється необхідністю консолідації та розвитку суспільства, сучасними викликами, що стоять перед Україною і вимагають постійного вдосконалення національно-патріотичного виховання [1].

Формування у молоді патріотичної свідомості відбувається через плекання шанобливого ставлення до історичного минулого, рідної мови та культури, до Конституції України та законів України, через підвищення престижу військової служби, а також вибудовування поваги до воїнів–захисників, як до Героїв сьогодення, це і є пріоритетними завданнями національно-патріотичного виховання молоді.

Заклади вищої освіти на сучасному етапі покликані виховувати та формувати свідому українську політичну націю, як основу побудови вільної, соборної та незалежної України, а також розвивати у студентів високу патріотичну свідомість і почуття любові до Батьківщини.

Правову основу національно-патріотичного виховання складають: Конституція України, Закони України «Про основи національної безпеки України», «Про освіту», «Про вищу освіту», «Концепція національно-патріотичного виховання дітей і молоді», «Стратегія національно-патріотичного виховання», а також локальні нормативно-правові акти закладів освіти, в тому числі вищої освіти.

Студентська молодь є рушійною силою громадянського суспільства. Здобувачі вищої освіти навчального закладу – це вільна особистість, яка має високий рівень самосвідомості та патріотизму, самодисципліни, поважає себе, усвідомлює необхідність формування української політичної нації та захисту Вітчизни, здатна нести відповідальність перед собою та суспільством.[4]

Національно-патріотичне виховання здобувачів вищої освіти здійснюється в умовах освітньо-виховного середовища та передбачає:

✓ використання виховного потенціалу навчальних дисциплін (історія України, Філософія, Правознавство, Професійні комунікації. Ключові компетенції.) через призму патріотичного виховання;

✓ залучення студентської молоді до участі у волонтерській діяльності (Волонтерський загін «Єдність» Полтавського державного медичного університету);

✓ ознайомлення студентів з національно-культурною спадщиною українського народу (відвідування музеїв, тематичних виставок, літературних вечорів).

✓ проведення зустрічей із захисниками Батьківщини, героями, що відстоюють незалежність та цілісність України (проекти «Герої серед нас» та «Герої нашого часу»).

В основу системи національно-патріотичного виховання покладено ідеї зміцнення української державності, як консолідуючого чинника розвитку суспільства, формування патріотизму та утвердження національних цінностей. Основними складовими національно-патріотичного виховання є: громадсько-патріотичне, військово-патріотичне та духовно-моральне виховання. [1].

Національно-патріотичне виховання визначається певними критеріями. Такими критеріями О.Федоренко визначала: когнітивний, інформаційно-когнітивний, мотиваційно-творчий і діяльнісно-аналітичний. Встановлено, що кожен критерій виконує свою функцію, а саме: когнітивний критерій формування національно-патріотичної вихованості орієнтує на розвиток національно-патріотичної свідомості, що полягає у засвоєнні національно-патріотичних цінностей (загальнолюдських, морально-гуманістичних, суспільно-громадянських, конституційно-державних, професійних, культурних тощо), інформаційно-когнітивний критерій відтворено в таких показниках: рівень засвоєння історично-військових традицій; знання сучасних важливих подій в Україні, формування власної позиції стосовно цих подій; знання рідної мови; вивчення свого родоводу, культури, символіки та мистецтва; здатність оцінювати патріотичну вихованість підлеглих. Основними показниками мотиваційно-творчого критерію є: свідоме ставлення до участі в розбудові

незалежної держави, зміцнення її авторитету на світовій арені, служба на користь українського народу; усвідомлення значущості військових традицій для результативності майбутньої професійної діяльності; прагнення до самовдосконалення; поглиблення історичних знань щодо військових традицій. Ключовими показниками діяльнісно-аналітичного критерію є: успішність у вивченні військових традицій; уміння застосовувати військові традиції в службовій діяльності; здатність впливати на формування нових військових традицій у підпорядкованому підрозділі; уміння самостійно організовувати процес.[5]

Формування системи патріотичного виховання особистості відбувається в умовах розвитку й переосмислення основних категорій педагогіки – навчання, виховання, розвитку шляхом упровадження принципів патріотично формуючого підходу в процесі виховання.

Освітній процес покликаний забезпечити розвиток інтелектуальної сфери особистості, сприяти осмисленню базових світоглядних ідей, історичних процесів та розширенню її уявлень, знань індивідуального досвіду.

Вихованню притаманна віддаленість результатів. Його ефективність залежить від низки стихійних чинників (героїзм українського народу) й умов соціального середовища, процесу соціалізації, що впливають на розвиток особистості. Для виховання у студентів національної гідності, свідомості, патріотизму, гуманізму необхідно застосовувати історію України та рідного краю, рідну мову, народну культуру та творчість, родинне виховання, оскільки вони є джерелом народної мудрості й моралі.

З патріотизмом органічно поєднана національна самосвідомість громадян, яка ґрунтується на національній ідентифікації: вбирає в себе віру в духовні сили своєї нації, її майбутнє; волю до праці на користь народу; уміння осмислювати моральні та культурні цінності, історію, звичаї, обряди, символіку, систему вчинків, умотивованих любов'ю, вірою, волею, осмисленням відповідальності перед своєю країною та народом.

Патріотичні якості у здобувачів освіти формуються в процесі власної життєдіяльності та залежать від тих відносин, які становлять цю діяльність. Одним з головних засобів виховання є проведення тематично-історичних заходів (тематичних лекторій, семінарів, оглядових бесід, диспутів), зустрічей з героями російсько-української війни та з видатними земляками, відвідування музеїв тематичних історичних експозицій тощо.

В контексті вивчення історії України вагомими є історичні факти про героїчне минуле й сьогодення України; історія рідного краю (області, міста, села); про становлення і розвиток української державності; розквіт культури, науки та освіти; з ділової української мови – висловлювання класиків світової культури, філософів, просвітян, істориків, митців слова, видатних політиків про українську історію, культуру, мову; кращі зразки усної народної творчості тощо.

Діяльність викладачів полягає у постановці посильних та цікавих завдань для самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів; організації цілеспрямованих впливів на студентів, спостереженні та обов'язковому

стимулюванні. На таких заняттях створюються умови для реалізації духовних потреб студентів, розширення їхнього світогляду, стимулювання творчої активності. Пізнаючи історію свого краю, видатних людей, відчуваючи любов до різної землі, молодь плекає в собі людську гідність та незламність, пробуджуючи філософію українського духу.

Патріотично спрямована самостійна робота студентів під керівництвом викладачів розпочинається з підготовки повідомлень, рефератів, есе, доповідей на семінарських заняттях, участь у студентських науково-практичних конференціях тощо.

Про значення освіти в національно-патріотичному вихованні І. Франко писав: «Нині не ті часи, щоб ми з своїм народом могли відгородитись від Європи китайським муром». «Мій патріотизм, - підкреслює Франко, - це тяжке ярмо, вложене долею на мої плечі. Я можу здригатись, можу стиха проклинати долю, що вложила мені на плечі се ярмо, але скинути його не можу, іншої батьківщин шукати не можу, бо став би підлим перед власним сумлінням» [6, 114]. Це звучить як заповіт для майбутніх поколінь українців, для істинних патріотів своєї Батьківщини.

Патріотизм сьогодні – це не данина моді, а виклик, біль душі кожного українця, сльози матерів, зруйновані міста, знівечена земля, «бряцкання» зброєю, «завивання» сирен, інформаційна війна, постійне відчуття тривоги за завтрашній день; це молитва за Україну, що виривається із грудей криком всього українського народу, в сподіванні на нашу Перемогу і подальшої відбудови успішної та процвітаючої держави!

Список літератури:

1. Про Стратегію національно-патріотичного виховання: Указ Президента України від 18.05.2019 року № 286/2019 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/2862019-27025>

2. Концепція національно-патріотичного виховання в системі освіти України та Заходи щодо її реалізації до 2025 року, наказ Міністерства освіти і науки України від 06.06.2022 року № 527 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0527729-22#n12>

3. Концепція Національно-патріотичного виховання громадян України та формування української політичної нації Полтавського державного медичного університету, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pdmu.edu.ua/cyovgm/konceptsiya-nacionalno-patriotichnogo-vihovannya-gromadyan-ukrayini-ta-formuvannya-ukrayinskoji-politichnoyi-naciyi>

4. Програма військово-патріотично навчання студентів та утвердження національної ідентичності Полтавського державного медичного університету, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.pdmu.edu.ua/cyovgm/programa-viyskovo-patriotichno-navchannya-studentiv-ta-utverdzhennya-nacionalnoyi-identichnosti>

5. Федоренко О. І. Діагностика національно-патріотичної вихованості учнів 5–6 класів загальноосвітніх шкіл. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. 2019. № 4. doi: 10.31499/2307-4906.4.2019.200199.

6. Франко І. Публіцистика. Вибрані статті / І. Франко. - К.: Наука, 1953. – 158 с.